

Posudek na bakalářskou práci
posлуchače Filipa Marka

“Imerzivní film”

Tato bakalářská práce zkoumá tzv. “imerzivní” efekt v kinematografické tvorbě všeobecně a to na příkladu dvou filmů: *Gravity* a *Son of Saul*. Na první pohled je jaksi trošku kuriózní volba zrovna tak naprosto odlišné filmy porovnat, autor ale úspěšně popíše řadu paralelních principů.

V úvodu je krátce představen obsah a forma obou filmů a bohužel pouze příliš stroze vysvětlován princip „imerzivního filmu“. Je zmíněný fakt, že film používá jako základní princip odjakživa tzv. „surrender of disbelief“, tedy „vzdát se nedůvěry“. Tato skutečnost se mi zdá tak zásadní, že mě překvapilo, že poslouchač Filip Marek nedošel k závěru, že tzv. „imerzivní film“ není možné chápat jako žánr, ale je to spíš něco jako jedno z měřítek kvality filmu.

Tyto dva filmy jsou asi extrémní příklady, kde divák je naprosto pohlcen dějem skrze obrazové a zvukové prostředky. Emocionální síla ve filmu *Son of Saul* je netradičně docílena i přesto, že hororové prostředí z koncentračního tábora není ukázáno skoro vůbec. Ruční kamera v detailu zůstává neustále s nebo za hlavním hrdinou a divák tak prožije hrozivé děje skrz něj. Nejsou tu „objektivní“ celky, aby si divák odpočinul, nebo měl možnost se nějak zorientovat v prostoru, autoři zvolili radikální princip zobrazení „subjektivního vnímání“. Zvuk přináší informace co se děje v neostrosti, ve tmě nebo mimo zorný úhel a tím se stane podstatný nástroj k vyprávění příběhu.

Úplně odlišný princip je používán ve filmu *Gravity*, kde je vidět všechno. Zde kamera neustále pluje v jakoby bezgravitačním prostoru, záběry jsou plynulé, velice sofistikované, mění se velikost od extrémního detailu oka až na celek vesmíru. Zvuk střídá polohy mezi subjektivním vnímáním hrdiny ticha, vlastního dýchání, nebo podporuje obrazové děje s ruchy či s hudbou a je tím daleko „klasičtější“, než v *Son of Saul*.

Autor odkazuje na téma „blížící se smrti“, který oba filmy mají společné. Chybějí mi ale hlubší myšlenky typu jak je možné, že tak odlišné filmařské postupy dokážou zatáhnout diváka do svého světa tak silným způsobem.

Škoda, že chybí technický popis jak filmy vznikly, obzvlášť u *Gravity* by si řada postupů zasloužila bližší představení.

Všeobecně nemám k této práci výhrady, kultivovaně a inteligentně psaná práce přinutí k přemýšlení. Mám spíš problém s tématem jako takovým.

Doporučuji předloženou práci k obhajobě a navrhuji známku “B”.

v Praze, 13.9.2017

MgA. Klaus Fuxjäger

